

ΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΓΕΝΝΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΑ

Μαρία	19	χρονών
Γιαννής	20	»
Ρεβέκκα	55	»
Μιχάλης	55	»
Άννα	30	»
Ιάκωβος	30	»
Ελισάβετ	28	»
Θωμάς	28	»

ΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΓΕΝΝΩΝ

ΣΚΗΝΙΚΟ

(Αριστερά η παράγκα του Γιαννή σε έναν καταυλισμό εργατών ψηλά στο βουνό του Τροόδους. Απλά πρόχειρα έπιπλα. Ό,τι χρειάζεται ένας εργάτης. Απέξω κάποια δέντρα γυμνά. Υπάρχει λίγο χιόνι στα κλαδιά τους, όπως και στο έδαφος.

Δεξιά η στάνη του Μιχάλη. Ένα δωμάτιο με όλα τα υπάρχοντα τους. Ένα κρεβάτι διπλό, τραπέζι, καρέκλες, σταμνιά, γαλευτήρια, βούρκες, μαγκούρες, σαρκές και άλλα σύνεργα των βοσκών. Στη γωνιά ένα τζάκι, για να ζεσταίνονται αλλά και να μαγειρεύουν. Μια πόρτα οδηγεί στη στάνη, όπου βρίσκονται τα πρόβατα. Απέξω ένα δέντρο με κλαδιά με φύλλα. Να δοθεί σημασία στα ηχητικά σήματα).

ΣΚΗΝΗ 1

(Μπροστά στη στάνη του Μιχάλη).

- ΡΕΒΕΚΚΑ Να πάτε στο καλόν τζιαι καλά Χριστούγεννα.
- ANNA Θα ξανάρτουμεν είπαμεν ώς τα Χριστούγεννα.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ένεν ανάγκη κόρη μου. Έσιετε τζι εσείς τες δουλειές σας. Έν εν' εύκολον να τες ξαπολάτε κάθε λλίον τζιαι να 'ρκεστε δαπάνω για να με δείτε.
- ΙΑΚΩΒΟΣ Γίνεται να σας αφήκομεν να γιορτάσετε μόνοι σας έτσι μέρα;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Τζι αν έρτετε να μείνετε μιτά μας, πού να σας τραπεζώσουμεν τζιαι πού να σας τζοιμίσουμεν; Θωρείτε οι χώροι μας εν περιορισμένοι. Προ παντός αν πουν να 'ρτουν τζιαι τ' αδέρφια σας!
- ΜΙΧΑΛΗΣ Το βασικότερον εξίχασες το. Πού να εκκλησιαστούν δαπάνω δα; Η πιο κοντινή εκκλησία που δαμαί, εν το μοναστηρούιν της Αμιρούς. Τζιαι θέλεις ώρες να πας με το χτηνόν.
- ANNA Δεν θα 'ρτουμεν για να μείνουμεν. Εν να 'ρτουμεν για να σας πάρουμεν μιτά μας. Να γιορτάσουμεν κάτω στο χωρόν μας, πο 'χουμεν ούλλα τα ταιροκαστά μας.

ΜΙΧΑΛΗΣ Εν αδύνατον λαλώ σας.
 ΙΑΚΩΒΟΣ Μα γιατί εν αδύνατο;
 ΡΕΒΕΚΚΑ Δεν καταλαβαίνετε;
 ΑΝΝΑ Όι, εν καταλαβαίνουμεν.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Πού ν' αφήσουμε κόρη μου τα χτηνά μας;
 ΙΑΚΩΒΟΣ Μιαν ημέρα δεν εχάθηκεν ο κόσμος.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Έσειε λύκους δαπάνω δα Έσειε σσιύλλους ξαπόλυτους.
 Τωρά με τες κρυάδες εν ιβρίσκουν τίποτε να φάσιν. Εν επικίνδυνοι. Θέλετε να μπούσιν εις την μάντραν τζιαι να μεν μας αφήκουν ούτε τζιεφαλήν.
 ΑΝΝΑ Τούτα ούλλα εν δικαιολογίες.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Τζιαι το άλλον;
 ΑΝΝΑ Πκοιον άλλον;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Εν εποχή της γέννας. Αρκέψασιν να μας γεννούσιν. Αν εν τζιαι χτηνά θέλουσιν προσοχήν.
 ΙΑΚΩΒΟΣ Τα χτηνά γεννούν τζιαι μόνα τους.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Πότε ναι τζιαι πότε όι. Εξαοτάται κατά την περίσταση.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Υπάρχει τζι ο φόος να τους τα πατήσουν Να τους τα τσιλλήσουν οι άλλες. Θέλουσιν να 'σιεις την έννοιαν.
 ΑΝΝΑ Μιαν νύχταν εν να λείψετε. Ούλλην ούλλη μια νύχταν. Τη νύχταν των Χριστουγέννων. Άμα βκούμεν που την εκκλησίαν τζιαι μπροεμιάσουμε με το καλόν, έρκεστε έσσω σας.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Ακόμα έχομεν Νικολοβάοβαο. Έχομεν μέρες να το ξανασκεφτούμεν.
 ΑΝΝΑ Να το αποφασίσετε όι να το σκεφτείτε.
 ΙΑΚΩΒΟΣ Άτε...να πηαίνουμεν πριν να νυχτωθούμεν. Το χτηνόν μας εν τζιαι νάκκον κακομάζαλον. Τζι ο τζιαιρός πάει να χαλάσει.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Ελάτε τζιαι τούτα τα χαλλούμια. (Της δίνει ένα δοχείο).
 ΑΝΝΑ Εν θέλουμεν χαλλούμια.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Εσεις δεν έσιετε άλλον εισόδημα που τούτα τα χαλλούμια.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Δόξα σοι ο Θεός κόρη μου. Τίποτε δεν μας λείπει.
 ΑΝΝΑ (Παίρνει τα χαλλούμια). Φκαριστούμεν πολλά.
 ΡΕΒΕΚ./ΜΙΧ. Να πάτε στο καλόν.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Τζιαι να μας φιλήσετε τα μωρά.

ΣΚΗΝΗ 2

(Στην παράγγραφο του Γιαννή. Ακούεται αέρας και βροχή).

- ΜΑΡΙΑ (Πλέκει). Θα πάρει τους τόπους. Θα σηκώσει τες στέγες.
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Διορθώνει ένα φανάρι). Καρτεράς! Έχομεν Νικολοβάροβα. Ξέρεις είντα λαλούσαν οι παλιοί για τουν' τες μέρες; «Οι πόξω τοίσιιοι τρέμουσιν τζι οι πόσσω γονατούσιν».
- ΜΑΡΙΑ Μα έτσι κακόν εν ιξαναθυμούμαι καλέ μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν τζι άλλοι τόποι τούτοι. Έν εν σαν τους τόπους μας.
- ΜΑΡΙΑ Ούλλοι οι τόποι εν' που κάτω στον ίδιον Θεόν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όσον ιβκαίνεις ψηλότερα πασ' στα βουνά ο τζαιρός αλλάσσει. Τζιαι τούτον πέρκι ναν' το ψηλότερο χωρκόν της Κύπρου. Ο σιειμώνας δαπάνω ένεν παιξε-γέλασε.
- ΜΑΡΙΑ Άκουα για την κρουάδα. Όι τζιαι για τη βροσιήν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι η κρουάδα τζι η βροσιή εν περίτου δαπάνω δα.
- ΜΑΡΙΑ Εν να τραβήσουμεν τα μύρια μας ώσπου να βγάλουμεν τον σιειμώναν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα να σου κάμω. Είπα σου να κάτσεις έσσω σου...εν μου κρόστηρες. Τράβα τωρά.
- ΜΑΡΙΑ Έπρεπεν να σ' αφήνω μόνον σου δαπάνω δα, να δω είντα λοής έθεν να περάσεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όπως περνούν οι άλλοι αρκάτες έθεν να περάσω τζι εγιώ.
- ΜΑΡΙΑ Οι άλλοι...οι περίτου εν γέροι...ηλικιωμένοι. Είντα ανάγκες έχουν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Οι ηλικιωμένοι έχουν ανάγκες όι εγιώ, είκοσι χρονών κοπελλούν. Εγιώ ό,τι βρεθεί τρώω τζι ό,τι βρεθεί πίννω.
- ΜΑΡΙΑ Γίνεται μεσ' τουν την κρουάδαν να σχολάννεις τζιαι να μεν έσιεις έναν πιάτον σούππαν, να ρουφήσεις να βράσεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σούππαν κάμουν τζιαι στην καντίναν του μεταλλείου.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν σαν τη δική μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζείνην εν μ' άφηκες να τη δοτζιμάσω για να ξέρω.
- ΜΑΡΙΑ Δεν θα σου κάμω μιαν ημέραν, για να καταλάβεις την διαφοράν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έτοο...δεν λαλείς πως εν μου χαρίζεις παδκιάν...παρά λαλείς μου για τη σούππαν. Παντός τζι έθεν να πάω πέρα.

ΜΑΡΙΑ Μα να σε θωρώ κάθε δεκαπέντε μέρες;

ΓΙΑΝΝΗΣ Οι περίτου κάθε μήναν πάσιν έσσω τους.

ΜΑΡΙΑ Είντα με νοιάζει που τους άλλους. Αν τους εβαρέθηκαν τζείνους οι γεναίτζιες τους, είντα με κόφτει εμέναν.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι...μόνον εσου αγαπάς τον άντρα σου!

ΜΑΡΙΑ Εμείς είμαστιν τζιαι νιόπατροι. Εξίχασες;

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι να θέλω, αφήννεις με να ξιχάσω!

ΜΑΡΙΑ Έσεις παράπονον που λλόου μου;

ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα παρόπονον να 'χω;

ΜΑΡΙΑ Ξέρω τζι εγιώ...Έτσι που το λαλείς σαν να με βαρέθηκαν!

ΓΙΑΝΝΗΣ Εβαρέθηκα σε!

ΜΑΡΙΑ Μπορεί.

ΓΙΑΝΝΗΣ Εν πο 'χω την έννοια σου. Εν το καταλαβαίνεις; Θέλει το η κατάσταση σου να 'σαι δαπάνω στα άρκα όρη μιτά μου;

ΜΑΡΙΑ Γιατί τζοιμούμαστιν που κάτω που τους πεύκους;

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι αν έρτει άξιππα η ώρα σου, πκοιος εν να σου τανύσει να γεννήσεις; Μπορεί να μου πεις;

ΜΑΡΙΑ Άμαν κοντέψουσιν οι μέρες μου πέψε με στη μάνα μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι πού ξέρεις πότε εν να κοντέψουσιν οι μέρες σου;

Είσαι μαμμού ή μάμμος;

ΜΑΡΙΑ Ξέρω. Κρατώ λοαρκασμόν.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι αν κάμνεις λάθος στον λοαρκασμόν;

ΜΑΡΙΑ Εν κάμνω λάθος.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι...είσαι Θεός...αλάθητη.

ΜΑΡΙΑ Στο κάτω κάτω δαπάνω εν τζι ο γιατρός της εταιρίας. Νιώθω περίτου ασφάλειαν. Στο χωρκόν ούτε μαμμούν εν έχουμεν. Πρέπει να πάμεν παρά χωρκού.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ο γιατρός πο 'χουμεν δαπάνω εν μάμμος; Εφέραν τον για να ξεγεννά τους αρκάτες;

ΜΑΡΙΑ Ό,τι τζιαι να μου πεις...άλλον ο γιατρός τζι άλλον η μαμμού.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ο Θεός να βοηθήσει να μεν γεννήσεις δαπάνω, γιατί εν να δεις τον νόστον.

- ΜΑΡΙΑ Ο Θεός θα βοηθήσει να γεννήσω τζει που πρέπει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ορπίζω να με έσσεις την απαίτησιν να 'ρτεις τζει ύστερα που την γένναν δαπάνω με το κοπελλούν. Ή τζεινον να σάζεις ή εμέναν να θωρείς;
- ΜΑΡΙΑ Εβαρέθηκες με μάνι μάνι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν σε βαρέθηκα μάνα μου. Αγαπώ σε. Μα είναι πον να κάμω. Πρέπει να με φήκεις να δουλέψω κανένα χρόνον όσον να συνάξουμεν την μαγιάν ν' αρκέψουμεν το σπίτι μας. Τζιαι που τζιαμαί τζιαι τζει, αν θέλεις δήσε με πάνω στο φουστάνι σου.
- ΜΑΡΙΑ Άμα τωρά που σε θέλω εν σ' έχω, είναι να σε κάμω άμα γεράσω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κόμα τα δεκαοχτώ εν τα 'κλεισες τζιαι σκέφτεσαι τα γεραθκειά;
- ΜΑΡΙΑ Αφού έσεις παρόπονον εν να φύω τζιαι να σ' αφήνω μόνο σου. Τα Χριστούγεννα πον να κατεβούμεν εις το χωρκόν εν θα ξανάρω μιτά σου. Εν να μείνω με την μάνα μου. Να δούμεν αν θα σου αρέσει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είδες είναι να κάμεις!

ΣΚΗΝΗ 3

(Μπροστά στη στάνη. Ο Μιχάλης και η Ρεβέκκα πλένουν και σκουπίζουν κάποια πήλινα δοχεία).

- ΜΙΧΑΛΗΣ Θώρε συννεφκιάν πάνω στο Τρόοδος.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Λαλείς να σιονίζεις;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εν φαίνονται ναν' σύννεφα του σιονιού. Εν σύννεφα της βροσιής. Σκοτεινοπατούν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Τζιαι τα σιόνια καλοδεχούμενα τζιαι η βροσιή.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εν γλήορα κόμα για σιόνια.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Τζι όμως έριψεν λλία την περασμένην εβδομάδα.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ο μήνας των σιονιών εν ο Γεννάρης όι ο Δετζιέβρης.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Ο Φεβράρης πολλές φορές στιβάζει περίτου που τον Γεννάρη.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Καλλίτετρα να αρκήσει να κρουαδίσει. Άμα κρουαδίσει γλήορα, αραιώννουν οι βροσιές. Τζι εν νεγιώννεται ούτε τα χόρτα, για να βόσκουν τα χτηνά μας. Τσιλλά τα η κρουάδα τζιαι κάτσε καρτέρα πκιον να μπει η άννοιξη, για να ποτυλιχτούσιν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Έσιεις δίκαιον. Δυστυχούσιν τα χτηνά άμα σιονίσει πρώμα.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εγίγηκα φούσκα λούμα ώσπου να πλύννουμεν τ' αντζειά.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Είντα να σου κάμω. Πόσον τζιαιρόν να σου παραντζιέλλω. Θώρε με μένα! Εγιώ έπλυννα περίτου αντζειά που λλόου σου.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Είντα λοής τα καταφέρνεις να μεν ιβρέσεισαι εν ημπορώ να καταλάβω.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Ρέξε έσσω να στεγνώσεις στο λαμπρόν. Τζι εν να πουνκιάσεις.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Έβρασες την σούππαν;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Έχω την πάνω στη νισκιάν τζιαι βράζει.

(Μπαίνουν μέσα).

ΣΚΗΝΗ 4

(Στην παράγκα. Πίνουν τσάι. Βρέχει ελαφρά).

- ΜΑΡΙΑ Έλα βαρ' το σιέρι σου πάνω στην τζοιλιά μου, να δείς που κλωτσά.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όι ρε ...καλά τζι αντέχεις το ούλλη μέρα τζι ούλλη νύχτα.
- ΜΑΡΙΑ Μα θαρκέσαι πως εν κάμνει άλλην δουλειάν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσκοτώθηκεν που τη δουλειά τζει μέσα τζει που ένε! Ώστε πνάζει τζιόλας! Τζι είντα δουλειές κάμνει για να θέλει πνάσμα;
- ΜΑΡΙΑ Πκοιος τζέρε. Αν το θώρουν έθεν να σου πω. Πάντως νιώθω το που νεκατώννεται.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να φάει... εν τρώει, να πκει...εν πίννει, να ντυθεί...να πετσωθεί εν έσειε ανάγκην. Την δουλειάν είνταν πον να την κάμει;
- ΜΑΡΙΑ Μπορεί να κάμνει την προίκα της.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι αν εν γιος είνταν που κάμνει;
- ΜΑΡΙΑ Ξισταβλίζει την μούττην του. (Γελούν). Είδες Αν δεν ήμουν μιτά σου, πκοιος έθεν να σε κάμνει να γελάς;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι.... Αμμά τούτον το γέλιον στοιχίζει μας πολλά.
- ΜΑΡΙΑ Εμπορούσε να μας στοιχίζει το ίδιον τζιαι να κλαίμε (Γελούν).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είσαι μια πονηρή...τζι εν σου φαίνεται
- ΜΑΡΙΑ Αν μου εφάινετον εν θα 'μουν πονηρή.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μέμπα τζι αζουλεύκεις μου ρε, τζι άφηκες την μάνα σου τζι ήρτες δαπάνω στ' άρκα όρη τζιαι τραβάς μιτά μου;
- ΜΑΡΙΑ Είντα λοής σου κατέβηκεν τωρά;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δέρνω τον νουν μου να 'βρω εξήγησιν τζι εν ιβρίσκω.
- ΜΑΡΙΑ Αγαπώ σε μάνα μου. Θέλεις άλλην εξήγησιν που τούτη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αααχ τζιαι τούτον εν το βάσανο μου. Μακάρι να μ' αγαπάς λλιόττερον. Αν μ' αγάπας λλιόττερον, έθεν να 'ταν η τζεφαλή μου ήσυχη.
- ΜΑΡΙΑ Κάμε πομονήν αλλό πεντέξι μέρες πον να πάμε κάτω τα Χριστούγεννα τζι εν να πνάσεις. Επαήρτισες να με πάρεις εις την μάνα μου, για να μείνεις μόνος σου να πνάσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ Μα εν να πνάσω; Έσειι που τότε που σε πήρα πνάζω;
ΜΑΡΙΑ Δκιώξε με τέλεια καλό, πέρκιμον πνάσεις.
ΓΙΑΝΝΗΣ Να σε δκιώξω;
ΜΑΡΙΑ Ναι. Δκιώξε με.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι άμα σε δκιώξω, πού εν να πάεις.
ΜΑΡΙΑ Όπου με βκάλει η στράτα. Όστε έτσι κύριε. Έσειι που τότες που με πήρες πον πνάζεις!
ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι, έσειι που τότες που σε πήρα πον πνάζω. Τζιαι ξέρεις το γιατί;
ΜΑΡΙΑ Πού να ξέρω.
ΓΙΑΝΝΗΣ Έχω την έννοια σου. Εν το καταλαβαίνεις;
ΜΑΡΙΑ Αν είσεις την έννοια μου!.....
ΓΙΑΝΝΗΣ Ό,τι κάμω κάμνω το τζιαι για σένα. Ό,τι πω λαλώ το τζιαι για σένα. Ό,τι δω θωρώ το με τ' αμμάθκια σου τζι ό,τι ακούω, ακούω το με τ' αφκιά σου. Όπου κάτσω τζι όπου σταθώ νιώθω σε δίπλα μου. Για τούτον τζι ενοχλούν με πράματα που πρώτα δεν με νοιάζαν. Γιατί ξέρω πως μπορεί να σε ενοχλούν εσέναν. Γιατί ξέρω πως η ψυχούλα σου εν αθώα όπως του μωρού.
ΜΑΡΙΑ Τα μωρά εν περίτου πονηρά που τους μεάλους.
ΓΙΑΝΝΗΣ Καταλαβαίνεις γιατί δεν πνάζω που λλόου σου;
ΜΑΡΙΑ Έτο πον να με πάρεις εις την μάνα μου να πνάσεις.
ΓΙΑΝΝΗΣ Μεν κάμνεις πως εν καταλαβαίνεις.
ΜΑΡΙΑ Είντα να καταλάβω;
ΓΙΑΝΝΗΣ Πως σ' αγαπώ περίτου που τη ζωή μου.
ΜΑΡΙΑ Είσαι ψεύτης.
ΓΙΑΝΝΗΣ Θέλεις να σου τα ξαναπώ να το πιστέψεις.
ΜΑΡΙΑ Θέλω.
ΓΙΑΝΝΗΣ Αγαπώ σε περίτου που τη ζωή μου.
ΜΑΡΙΑ Τζι εγώ αγαπώ σε.
ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρω το. Λαλείς να μεν το ξέρω; Αγάπη μου αγάπη μου αγάπη μου...
ΜΑΡΙΑ Αγάπη μου.

ΠΙΑΝΝΗΣ Πρέπει να σε αφήνω τώρα αγάπη μου.
 ΜΑΡΙΑ Πού να πάεις;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Πρέπει να πα να ψάξω να βρω κανένα μέσον να κατεβούμε κάτω στο χωρικό μας.
 ΜΑΡΙΑ Τζι έτσι μέρες είναι μέσον εν να βρεις;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Ξέρω τζι εγώ; Ο Θεός θα βοηθήσει.
 ΜΑΡΙΑ Οι άλλοι είναι λοής κατεβαίνουν εις τα χωρικά τους;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Παρπατητοί. Είναι λοής θέλεις να κατεβούν;
 ΜΑΡΙΑ Παρπατητοί!
 ΠΙΑΝΝΗΣ Παρπατητοί καλό. Ντα φέτι ακόμα ο τζιαιρός λαλούν πως εν γλυτζιύς. Άλλες χρονιές, ώσπου να πάσιν έσσω τους, έχουν να πουν πως εβολλούσαν μεσ' στα σιόνια. Προ παντός που τζιείνους που λαμνίζουσαν κατά την Μαδαρήν τζιαι την Παπούτσαν, πον τα χωρικά τους ψηλά σαν τζιαι δαμαί. Πολλές φορές εν επρόφτανναν να κάμουσιν έσσω τους Χριστούγεννα.
 ΜΑΡΙΑ Τζιαι πού μεινίσκαν;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Όπου εβρίσκαν. Όπου θωρούσαν φως αχτυπούσαν την πόρταν.
 ΜΑΡΙΑ Κάμνεις Χριστούγεννα σε σπίτι ξένον;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Άκουσα ιστορίες!
 ΜΑΡΙΑ Είναι ιστορίες;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Καλλίττερα να μεν σου πω, γιατί στην κατάστασιν που βρίσκεσαι, μπορεί να σε πειράξει.
 ΜΑΡΙΑ Πέ μου τζι εν φουόμαι.
 ΠΙΑΝΝΗΣ Κάπκοιοι εν εφτάσασιν ποττέ τους. Εξιπαγιάσαν μεσ' στα σιόνια.
 ΜΑΡΙΑ Μα πότε εγίνην τούτον τζι εν ακούστην;
 ΠΙΑΝΝΗΣ Έσειε χρόνια.
 ΜΑΡΙΑ Τους καημένους! (Πίνει τσάϊ).
 ΠΙΑΝΝΗΣ Είπα σου πως εν να σε πειράξει.
 ΜΑΡΙΑ Ευτυχώς εμείς εν να κατηφορίσουμεν. Άμα κατεβούμεν ως κάτω στην Τριμίκλινην αλλάσσει ο τζιαιρός. Πρέπει να γλυκανίσκει.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Πέγκι να θέλουμεν τζιαι δκυο ώρες για να κατεβούμεν που δαπάνω στην Τριμίκλινη. Εξαρτάται φυσικά τζιαι που το μέσον πον να 'βρουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Πόσες ημέρες σου δώκαν άδεια;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τρεις. Την παραμονήν, τα Χριστούγεννα τζιαι την επομένην.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι πότε λοαρκάζεις να λαμνήσουμεν με το καλό;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Την παραμονή.
- ΜΑΡΙΑ Θα χάσουμε δηλαδή την ημέρα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Λαλώ να τους παρακαλέσω πέγκι μ' αφήσουν να σχολάσω καμιά δκυο ώρες γληροότερα στες κοστρείς. Αν μου τες χαρίσουν, φεύκουμεν που τες κοστρείς.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν να νυχτωθούμεν ώσπου να πάμεν έσσω μας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να νυχτωθούμε! Φοούμαι μέμπα τζιαι μεσανυχτίσει ώσπου να φτάσουμεν. Όι να νυχτωθούμεν!
- ΜΑΡΙΑ Εν δυνατόν να μεσανυχτίσει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είπα σου... εξαρτάται που το μέσον πον να 'βρουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Άτε, είντα κάθεσαι καλό. Ξεκίνα λάμνε. Πέγκιμον έβρεις το καλλίτερον.

ΣΚΗΝΗ 5

(Στη Στάνη. Πίνουν καφέ. Ακούονται βελάσματα).

- ΜΙΧΑΛΗΣ Έταν πολλά καλός. Γεια στα σιέροκα σου. Όσσην κούρασιν τζιαι να' χω, άμα πκιω που τον καφέ σου πνάζω. Μακάρι να 'σαι καλά.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Αν εξιποστάθηκες, να πάμεν να μου τανύσεις να χωρίσου- μεν τ' αρνιά που τες μανάδες.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Άφησ' τα αλλή καμιάν εβδομάδα εν κριμαν
- ΡΕΒΕΚΚΑ Βυζάννου ούλλη μέρα. Εν ανάγκη να βυζάννου τζιαι την νύχτα;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εν γλήρορα να τα ποκόφουμεν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Ας φαν τζιαι χόρτον. Τουλάχιστον το γάλα της νύχτας να το πκιάννουμεν εμείς.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Το βάρος πον να βάλουσιν τα αρνιά αξίζει περίτου που το γάλαν πον να φάσιν. (Λάξιμο σκύλου).
- ΡΕΒΕΚΚΑ Τι έπαθεν ο σσιύλλος μας έτσι άξιππα;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Κάτι εμυρίστη φαίνεται.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Λαλείς ναν' κανέναν λαόν;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Μάλλον κανένα λύκον ή κανέναν αλουπόν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Πόθθεν το καταλάβεις;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Που το λάξιμον του.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Εκατάντησεν ο κόσμος να φοάται πκιον να βκει νύχταν έξω που την πόρταν του.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Πκοιος τολμά. Προ παντός με τούτον τον τζιαιρόν.

ΣΚΗΝΗ 6

(Στην παράγκα. Κάθονται στο τραπέζι).

- ΜΑΡΙΑ Φάε είπα σου τζιαι μεν το πολλοσκέφτεσαι. Θα βοηθήσει ο Θεός.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έτσι κακόν, έτσι αναποδιάν εν εξανάδα στην ζωή μου.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν δυνατόν; Ούτ' ένας να μεν κατεβεί στην πόλιν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μα ούλλοι-ούλλοι δκυο νομάτοι έχουν αυτοκίνητον. Ο διευθυντής της εταιρείας τζι ο γιατρός. Τζι εφύασιν τζι οι δκυο.
- ΜΑΡΙΑ Τζι εν θα ξαναστραφούσιν ώς τα Χριστούγεννα;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μα περιπαίζεις με; Πόσες μέρες μας εμείναν;
- ΜΑΡΙΑ Τζι αν συμβεί τίποτε; Αν αρρωστήσει μη κακόν κανέννας;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Στο χωρκόν μας, άμα αρρωστά κανέννας παίρνουν τον εις τον γιατρόν; Ή βρίσκεται γιατρός για να τον δεί; Έτο.... αν έσειε χρόνια να ζήσει εν να ζήσει. Ό, τι εν του Θεού τζιαι των Αγίων του.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν δυνατόν το αυτοκίνητον του χωρκού, να μεν κατεβεί στην πόλιν παραμονή των Χριστουγέννων;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν κατεβαίνει! Πόσες φορές να σου το πω! Πκοιος κατεβαίνει στην πόλιν παραμονή Χριστουγέννων; Είντα να κάμει; Ο κόσμος μεινίσκει έσσω του να σαστεί.
- ΜΑΡΙΑ Έν θεν να πάσιν να ψουμνίσουν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πκοιος καρτερά να ψουμνίσει παραμονή των Χριστουγέννων; Όσοι ήταν να ψουμνίσουν εψουμνίσαν.
- ΜΑΡΙΑ Να επιμένεις, πέγκι σου δώκουν άδειαν που τες κοστρείς, πον να κατεβεί κάτω το αυτοκίνητον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν μου διούν κατάλαβε το. Το μεταλλείον τούτες τες μέρες δουλεύκει μόνον με το απαραίτητον προσωπικόν. Ούτε ώραν εν μου χαρίζουσιν. Εβκήμασιν οι βάρδιες.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είνταν πον να κάμουμεν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είπα σου είνταν πον να κάμουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Μα να κατεβούμεν κάτω με το γαούριν!

- ΓΙΑΝΝΗΣ Πε τζιαι καλά που το 'βραμεν τζιαι τούτον. Ερώτησα τζιαι για κανέναν αμάξιν, για να το νοικιάσουμεν. Πού να πλαστεί! Δαπάνω εν βουνά, εν κρεμμοί. Πού να τζυλήσουν τα αμάξια. Αμάξια βρίσκεις στην κατωήν. Δαπάνω κάμνουν τες δουλειές τους με τα γαούρα.
- ΜΑΡΙΑ Μα στην κατάστασιν μου, να κάτσω πάνω στο γαούρι να με σούζει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτον έπρεπε να το σκεφτείς πριν να με κλουθήσεις.
- ΜΑΡΙΑ Έξερα γιω, πως εν να 'ρτουν ούλλα ανάποδα;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν καλά το πλάσμα να υπολογίζει τζιαι το παρόπισω.
- ΜΑΡΙΑ Τζι αν σειροττερέψει ο τζιαιρός;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μεινίσκουμεν δαπάνω. Όπως γιορτάσουν οι αρκάτες που να βγάλουν βάρδια, γιορτάζουμεν τζι εμείς.
- ΜΑΡΙΑ Μα εν να μας καρτερούσιν οι δικοί μας. Εν θα ξέρουν είντα πάθαμεν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσού, που αποφάσισες να 'ρτεις, αποφάσισε τζιαι πώς θα φύουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Μεν μου θυμώννεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν σου θυμώννω. Ρωτώ. Πε μου τζι ό,τι θέλεις κάμνω το.
- ΜΑΡΙΑ Νομίζω να κάμουμεν το σταυρό μας τζιαι να λαμνήσουμε. Τζι ο Θεός βοηθός.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είσαι σίουρη;
- ΜΑΡΙΑ Πρέπει να πάμεν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Η κατάσταση σου είντα λαλεί; Πώς νιώθεις;
- ΜΑΡΙΑ Νιώθω καλά. Είμαι καλά.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αφού θέλεις να πάμεν, πηαίνουμεν. Ξέρεις με να σου χαλώ χαπτίριν; Παρακάλα μόνο να μεν σειροττερέψει ο τζιαιρός.
- ΜΑΡΙΑ Την κρουάδα εν τη φοούμαι. Την κρουάδα ψηλά-χαμηλά αντιμετωπίζεις την. Εν την βροσιήν που φοούμαι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ηύρα μιαν πατατούγκα χοντρήν να μαντιστείς. Τζιαι ξαναπέ μου να σε φέρω δαπάνω. Ξαναπέ μου να σε φέρω μιτά μου...

ΣΚΗΝΗ 7

(Στη στάνη).

- PEBEKKA Πηαίνετε στο καλόν τζι εν να νυχτωθείτε.
- ΘΩΜΑΣ Είπαμε να καρτερούμε τον τζύρη μου να 'ρτει που τη βοσσιήν. Πέρι τον καταφέρουμε να πάτε μιτά μας.
- PEBEKKA Εν πρόκειται να 'ρτουμεν μιτά σας. Καταλάβετε το. Ξέρεις το γινάτιν του τζυρού σου.
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Μα να κάμετε Χριστούγεννα μόνοι σας;
- PEBEKKA Εν εν η πρώτη χρονιά.
- ΘΩΜΑΣ Μα ώσπου πάτε μπαίνετε στα χρόνια. Τζι όσο γερνά το πλάσμα θέλει συντροφιά.
- PEBEKKA Έσει ο ένας τη συντροφιάν του άλλου.
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Άλλον να 'σαι με τα παιδικιά σου.
- PEBEKKA Φτάννει που ξέρουμεν πως είσαστιν καλά.
- ΘΩΜΑΣ Αύριον, άμα βκούμεν που την εκκλησιάν στρέφεστε.
- PEBEKKA Έτσι μας είπαν τζαι τα αδέρφια σας. Αλλά άμα έφτασεν τζι είπεν ότι, εν αλλάσσει γνώμη. Τωρά εν να τον μάθετε;
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Εν να μείνουμεν καλό να γιορτάσουμεν μιτά σας.
- PEBEKKA Τζιαι τζείνοι που σας καρτερούν;
- ΘΩΜΑΣ Εν να το καταλάβουν.
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Είπαμεν τους το. Αν αρχήσουμεν να μεν μας καρτερούν. Μπορεί να μείνουμεν μιτά σας.
- PEBEKKA Ούτε να 'ρτουμεν, ούτε να μείνετε. Να ξεκινήσετε με τη βοήθειαν του Θεού να πάτε στα παιδικιά σας. Τα μωρά έχουν περίτου ανάγκην που τους γέρους την συντροφιά.
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Τα μωρά μας εν με τους γονιούς μου.
- PEBEKKA Πηαίνετε λαλώ σας ...
- ΘΩΜΑΣ Άτε είντα να κάμουμεν. Ξέρεις το γινάτιν τους. Τωρά εν να τους μάθεις; Ξεκίνα να λαμνήσουμεν. Να μεν νυχτωθούμεν.
- PEBEKKA Ελάτε τζιαι τούτα τα χαλλούμια.
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Εν θέλουμεν χαλλούμια.

- ΡΕΒΕΚΚΑ Πέτε πως εν το δώρο σας. Ό,τι διούμεν σε εσάς, εδώκαμεν τζιαι στους άλλους. Εν τζι έχουμεν τίποτε άλλο να σας δώκουμεν.
- ΘΩΜΑΣ Φκαριστούμεν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Άτε... πηαίννετε στην ευτζιήν μου.
- ΕΛΙΣΑΒΕΤ Σιαιρετίσματα στον πεθθερόν μου. Εν κρίμαν πουν ῥσταμεν τζι εν τον είδαμεν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Θα του δώκω τα σιαιρετίσματα σας. Το ίδιον ένει. Φτάνει που ῥσαστιν καλά.
- ΘΩΜΑΣ Γεια σου μάνα τζιαι καλά Χριστούγεννα.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Καλά Χριστούγεννα.

ΣΚΗΝΗ 8

(Στην παράγκα. Ακούεται γκάρισμα. Μαζεύουν τα πράματα τους).

- ΓΙΑΝΝΗΣ Αν είσαι έτοιμη, να λαμνήσουμε με τη βοήθειαν του Θεού.
- ΜΑΡΙΑ Εγώ είμαι έτοιμη. Το χτηνόν εν έτοιμον; Ετάισες το, επό-
τισες το, εστρατούργασες το;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όπως το έπκιασα που τον μάστρον του έτσι το έφερα. Αν
τον ετάϊσεν, εν ταϊσμένος.
- ΜΑΡΙΑ Πού τον έσαις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έδησα τον πάνω σ' έναν πεύκον.
- ΜΑΡΙΑ Ο Θεός να δώσει να με έσαι κανένα χούν τζια να με
ρίψει κάτω τζια να με κατασκοτώσει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Με φράσαι. Εν να κρατώ το σοινίν του που κοντά.
- ΜΑΡΙΑ Εν τζια σκέφτομαι πως εν να σπάσω κανέναν πόϊν, κανέ-
να σιέριν. Εν το κοπελλούν που σκέφτομαι, πο 'χω μεσ'
στην τζιοιλιά μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αν εσκέφτεσουν το κοπελλούν, έθεν να κάτσεις έσσω σου.
- ΜΑΡΙΑ Αραγές σου Τζιείνον το τουλούπιν τα σύννεφα, που
ξεβαίννει που τζει μέσα, εν ναν' των νερών;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν να δείξει. (Την μαντίζει μ' ένα παλιό χαλί παλτό).

ΣΚΗΝΗ 9

(Εξω από τη σάπη).

- ΡΕΒΕΚΚΑ (Σφογγά ένα γυαλί της λάμπας). Παραίτα. Κάτσε έσσω σου. Πού εν να πάεις έτσι ώραν να γυρεύεις το αρνίν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Φορά και κουμπώνει το παλτό του). Εν το συγχωρώ στον εαυτό μου. Είντα λοής μου γέλασεν τζι εξίκοψεν που τη μάναν του, εν ημπορώ να καταλάβω!
- ΡΕΒΕΚΚΑ Ξέρεις, υπολογίζεις τουλάχιστον πού εν που χάθηκεν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ούτε ξέρω, ούτε υπολογίζω.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Πότε το κατάλαβες πως έλειπεν που το κοπαίν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άμα κοντέψαμεν την μάντρα.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Εν άδικα γιε μου πον να γυρίζεις. Θώρε Άρκειψεν να σκοτεινιάζει. Αφήνουν αρνίν οι λύκοι μεσ' στην νύχτα;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ θα προσπαθήσω. Τουλάχιστον να 'χω να το λαλώ.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Ξέρεις είντα μέρα ξημερώννει αύριον; Χριστούγεννα!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μακριά που τον κόσμο, ούλλες οι μέρες εν οι ίδιες.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Γιατί εν εδέκτηρες τότε να κατεβούμε στα παιδικιά μας; Ας εν τζιαι μόνον τουν' την νύχταν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρέξε έσσω, κάμε καμιάν σούππαν τζιαι σιώπα.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Έχω την έτοιμη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κράτα την βραστήν ώσπου να πα τζιαι να 'ρω. Τρέμω σύγκορμος που την κρυάδαν. (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ 10

(Μπροστά στο προσκήνιο. Ακούεται ελαφρά βροχή).

- ΓΙΑΝΝΗΣ Αρκίνησεν τζι η βροσιή. Σαν να μας εκαρτέραν να φτάσου-
με στην μάντρα.
- ΜΑΡΙΑ Βάλε καμιά φωνήν να δούμεν αν έσει κανέναν μέσα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Νοικοτζυροίοιοι, εεεεε νοικοτζυροίοιοι.... Ούτε φωνή
ούτε ακρόαση.
- ΜΑΡΙΑ Σαν να θωρώ ανοιχτά. Τράβα μέσα, πέρικι έβρουμεν κανέ-
ναν τόπον να τρυπώσουμεν που κάτω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Νοικοτζυροίοιοι, εεε νοικοτζυροίοιοι.
- ΡΕΒΕΚΚΑ (Βγαίνει με ένα φανάρι). Ναιαιαι, πκοιος εν πο 'νει;
- ΜΑΡΙΑ Καλησπέρα. Γυρεύκουμεν τόπον να γλυτώσουμεν τη βρο-
σιήν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Ελάτε... ελάτε μέσα. Κοπκιάστε.
- ΜΑΡΙΑ Φκαριστούμε θκεια. Φκαριστούμεν.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Τζιαι πόθθεν έρκεστε παιδάτζια μου έτσι ώραν τζι έτσι
μέραν; Εν ώρα τούτη να γυρίζετε μεσ' στα άρκα όρη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ασαχ θκειούλλα μου, άμα μπερτέψει το πλάσμαν, είναι να
κάμει;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Τζι είναι λοής εφτάσετε ως δαμαί, που να 'σιετε τα πολλά
καλά; Παρπατητοί;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εδήσαμεν το χτηνόν μας πόξω θκεια.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Εν κρίμαν το καημένον μέσα στη βροσιήν. Έσει ένα στιά-
διν δαμαί που πίσω... πάρτο δήσε το που κάτω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν να πάω να το πάρω, γιατί εν να γενεί τζιαι το στρατού-
ριν του φυτίλλιν, τζιαι πκοιος κάθεται πάνω!
- ΜΑΡΙΑ Παναγία μου, εγίνηκα φουμίν ψημένον πασ' στην ράσιην
του.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έθελες τα τζι επαθές τα. (Φεύγει).
- ΡΕΒΕΚΚΑ Κύριε ελέησον...είντα θωρώ. Εσού κόρη μου είσαι κατά-
βαρη.
- ΜΑΡΙΑ Ναι θκεια.... τζιαι δυσκολεύκουμαι πολλά. Εν ιξέρω πόθ-
θεν ένει. Λαλείς ναν' που το σούσμαν του χτηνού;

- PEBEKKA Αν δε λυπάσαι τον εαυτό σου, δε λυπάσαι το μωρό σου, που να 'σαι την ευτυχία μου;
- ΜΑΡΙΑ Έσαι ώραν που νιώθω στενοχωρία.
- PEBEKKA Πόθθεν έρχεστε χαρώ σε;
- ΜΑΡΙΑ Που τον Αμίαντον.
- PEBEKKA Που τον Αμίαντον αγάπη μου! Με την τζιοιλιά στο στόμα καλή μου!
- ΜΑΡΙΑ Να ρέξω έσσω θκεια, να κάτσω πέγκι νεπαυτώ.
- PEBEKKA Ρέξε κόρη μου. Μόνον μεν καρτεράτε σπίθκια σαν του χωρκού σας. Δαμέσα εν τζι η μάντρα τζιαι το σπίτι μας. Χτηνά τζιαι πλάσματα τζιοιμούμαστιν αντάμα.
- (Προχωρούν πιο μέσα. Ακούονται βελάσματα).*
- ΜΑΡΙΑ Είμαι τζιαι βρεμένη θκεια.
- PEBEKKA Φιτίλλιν είσαι, όι βρεμένη. Τρέμεις σύγκορμη χαρώ σε.
- ΜΑΡΙΑ Ριό πολλά.
- PEBEKKA Έλα να κάτσεις κοντά στο λαμπρόν. Να στεγνώσεις τζιαι να βράσεις.
- ΜΑΡΙΑ Εν καλά, εν βραστικά δαμέσα.
- PEBEKKA Εν τζιαι το λαμπρόν, αλλά εν τζιαι τα χτηνά. Βράζουν τα χτηνά τζιαι βράζουν μας τζι εμάς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Μπαίνει). Είσαι καλλίτερα Μαρία μου;
- ΜΑΡΙΑ Ναι είμαι καλλίτερα.
- PEBEKKA Ηύρες τόπον τζι έδησες το χτηνόν σας γιε μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι. Φκαριστώ σου πολλά.
- PEBEKKA Έλα τζι εσού κοντά στο λαμπρόν να βράσεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μεινίσκεις μόνη σου μεσ' τουν' την ερημιά θκειούλλα;
- PEBEKKA Ο άντρας μου έχασεν έναν αρνίν τζι έβκηκε στον γυρόν να το 'βρει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πού να το 'βρει μεσ' στην νύχταν;
- PEBEKKA Έτσι του 'πα τζι εγιώ, αλλά πού να μ' ακούσει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι είντα λοής εξικόητε δαπάνω μόνοι σας;

- PEBEKKA Ο καθένας τζει πον η ζήση του. Τα παιδικιά μας επαντρέψαμεν τα. Είπαμεν να μεν είμαστι βάρος μεσ' στα πόδια τους. Εμοιράσαμεν τους την περιουσία μας τζει εκρατήσαμεν για λλόου μας τουν' το χωραφούν. Εγοράσαμεν τζιαι με τες οικονομίες μας τούτα τα λλία τα πρόβατα. Δόξα σοι ο Θεός.... περνούμεν. Είντα θέλει θαρκέστε το πλάσμαν για να ζήσει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι το στιάδιν;
- PEBEKKA Εμείς το κτίσαμεν με τα δκνο μας σιέγκα. Εμείς εκόψαμεν πλιθάγκα, εμείς τα χτίσαμεν, εμείς το εστιάσαμεν. Εκάμαναμεν τζιαι τους μαστόρους τζιαι τους πουρκούς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πκιο βραστικά που δαμέσα εν έσειε.
- PEBEKKA Εν που 'οτετε που το αγιάζιν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι πόψε, παραμονή των Χριστουγέννων θκειούλλα, εν να μείνετε μόνοι σας; Εν θα πάτε πούποτε να λουτουρηθείτε τουλάϊστον;
- PEBEKKA Ρωτάτε για μας! Εσείς είντα λοής εβρεθήκατε μεσ' τα άγκα όρη...τζιαι μάλιστα στην κατάστασιν της;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εμάς, μεν μας αρωτάς θκειούλλα μου. Εμάς ο νους μας εν λλίος. Έθελα δεν έθελα, είντα να κάμω. Έπκιασα να της ακούσω τζιαι να την πάρω μιτά μου τζει που δουλεύω, αμμά φαίνεται....
- ΜΙΧΑΛΗΣ (Φωνάζει απέξω). Ρεβέκκαααα, εεεε Ρεβέκκααααα.
- PEBEKKA Άκου τζιαι τον Μιχαήλην.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εεεεε Ρεβέκκααααα. (Δυναμώνει η βροχή).
- PEBEKKA (Βγαίνει προς τα έξω). Ναι...είντα θέλεις;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Το χτηνόν πον δημένο πόξω πκοιου εν πο 'νει;
- PEBEKKA Έλα τζει έχουμεν μουσαφιραίους.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Έτσι πε μου. Είντα μουσαφιραίους;
- PEBEKKA Ρέξε έσσω τζει εγίνηκες φουσζίν. Πουν' το αρνίν που πήες να 'βρεις;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Αν ήβρες εσού αρνίν, ήβρα τζει εγιώ.
- PEBEKKA Μακάρι να μ' άκουες τζιαι καμιά φορά.

- ΜΙΧΑΛΗΣ Πέροχιμον ήβρεν κανένα σπήλιον τζι εμπήκεν. Αύριον με το φως, να δω αν το 'βρω. Πκοιοι εν οι ξένοι μας;
- ΡΕΒΕΚΚΑ «Έρχου και ίδε».
- ΜΙΧΑΛΗΣ Καλησπέρα σας.
- ΜΑΡΙΑ/ΓΙΑΝ. Καλησπέρα.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Βγάλε τα ρούχα σου, να τα στεγνώσω.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Γιαλί άλι να πάρω μιαν ανάσιν. Να γνωριστούμεν τζιαι με τα κοπέλια. Είντα λοής τζι εκόψετε κοπέλια έτσι μέραν τζι έτσι ώραν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όπκοιος εν έσειε νουν θκειούλλη μου έτσι παθαίνει.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Τζιαι πόθθεν είσαστιν παιδάτζια μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Που την Παραμήθαν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Τζιαι πόθθεν έρχεστε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Που τον Αμίαντον.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Δουλεύεις εις το μεταλλείον;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Τζι είντα 'θελες γιόγκα μου την γεναίκαν πελάν μεσ' στα πόδκια σου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα να κάμω θκειούλλη μου. Λαλούν πως όπκοιος εν φοάται την γεναίκαν, εν φοάται με τον χάρο.
- ΡΕΒΕΚΚΑ Εν νοστόπαντρα τα κοπέλια. Κάμουν οι νιόπαντροι χώρα;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Θωρώ πως εν νοστόπαντροι. Θωρώ τα έργατα τους. Χαρά στο κουράγιο ρε παλλικάρι. Επκιαες την κατάβαρη γιόγκα μου τζι ελάμνησες μεσ' στην βαρυσειμωνιά;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Έϊ καλέ μεν μουρμουράς. Μούλλωνε. Εν νέοι. Πού να ξέρουν! Ξέρεις τους νέους να λοαρκάζουν τον κίντυνον;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Καλά, εν τζι εξιτίμασα τους. Κάτσετε με την άνεση σας κοπέλια. Να πνάσετε...να στεγνώσετε... πέρι βρηθήσει ο Θεός να σταματήσει η βροσιή να πάτε έσσω σας. Μπορεί να θέλετε τζιαι δκνο ώρες να φτάσετε ως την Παραμήθαν. Αν καταδέχεστε φυσικά το φτωσικόν μας, χαρά μας να μείνετε μιτά μας. Εμείς παρέα θέλουμεν.

- PEBEKKA Οι δικοί τους εν να τους καρτερούν. Εν θα ξέρουν είνταν που πάθαν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Είντα στέκεις τζιαι θωρείς τζυρά; Στρώσε το τραπέξι. Η σουύππα εν βραστή; (Παίρνει ένα κουτάλι).
- PEBEKKA Εν τη θωρείς πον πάνω στην νισκιάν;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Να σας γύρω ρατζιήν κοπέλια, να πκείτε να βκει η κρυάδα πο 'ξω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Φκαριστούμεν θκειε. Εν θέλουμεν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ποττέ γιε μου. (Βάζει ο ίδιος και πίνει). Ωωωωχ. Όποθθεν ρέξει νιώθεις την. Εν δυνατή πολλά. Εν πιτσιλλίσιμη. Έλα να σου βάλω μιαν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άτε να μεν σε κακοφανίσω. (Του βάζει).
- PEBEKKA Παναγία μου Γιαννή μου, εν ημπορώ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τι έσιεις Μαρία μου;
- ΜΑΡΙΑ Δύσπνοια.
- PEBEKKA Ενοχλούν σε κόρη μου οι καπνοί που το λαμπρόν;
- ΜΑΡΙΑ Ξέρω τζι εγιά...
- PEBEKKA Αν σε πειράζουν, να το σβήσω.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εν να βγάλουν περίτου καπνούς οι ζαβλοί, αν τους γύρεις νερόν.
- PEBEKKA Βγάλω τα κουζάλια έξω.
- ΜΑΡΙΑ Εν νομίζω ναν' που τους καπνούς. Που τους καπνούς είμαι μαθημένη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τι νιώθεις Μαρία μου;
- ΜΑΡΙΑ Στενοχωρίαν...στενοχωρίαν.
- PEBEKKA Κάμε πίσω γλόγκα μου να σε χαρώ. Δείξε μου κόρη μου εμένα. Πού νιώθεις τη στενοχωρία;
- ΜΑΡΙΑ Δαμαί...δαμαί στα φτανά μου.
- PEBEKKA Γυρίστε καλέ ποτζεί εσείς οι αρσενιτζιοί. (Παύση. Η Μαρία σκούζει). Γύρε κόρη μου νάκκον πίσω, που να 'σιεις την ευτζή μου. Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, κύριε ελέησον.... Στον Θεό σας έχω αγκαλεσμένους παιδάτζια μου, τούτη εν ετοιμόγεννη.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Ετοιμόγεννη;

ΡΕΒΕΚΚΑ Όπου να 'σαι ... εκόντεψεν η ώρα της.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Είσαι σίγουρη;
 ΡΕΒΕΚΚΑ Είμαι μωρόν; Πρώτη φορά θωρώ θηλυκό στην ώραν του;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Ασαχ βρε Μαρία μου, βρε Μαρία μου. Έκαμα το λάθος να σου κροστώ Μαρία μου....
 ΜΑΡΙΑ Πού να 'ξερα καλέ μου. Αλλιώς τα υπολόγισα.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Αλλιώς τα υπολόγισες Μαρία μου!
 ΜΑΡΙΑ Ελάλουν πως εν να ρέξουσιν τα Φώτα να γεννήσω.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Έιιι...ένεν ώρα τωρά να γυρεύκετε το λάθος. Σηκωθείτε πάνω να δούμεν είνταν να κάμουμεν.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Τι μπορούμεν να κάμουμεν;
 ΡΕΒΕΚΚΑ Βάλε νάκκον νερόν εσού καλέ να βράσει. Είντα στέκει τζιαι θωρείς;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Πού να το βάλω;
 ΡΕΒΕΚΚΑ Σε ένα πτενεκκέν καθαρόν.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Εμέναν θέλεις με τίποτε;
 ΜΑΡΙΑ Γιαννή μου....
 ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι, Μαρία μου.
 ΜΑΡΙΑ Πετάχτου ως το χωρκόν να ειδοποιήσεις τους δικούς μας.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Αν δεν με θέλετε, να πάω.
 ΜΙΧΑΛΗΣ Μείνε γιε μου με τη γεναίκα σου, που σε χρειάζεται τούτην την ώραν τζιαι πάω γιω.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Μα να σε βάλουμε στον κόπο θκειε;
 ΡΕΒΕΚΚΑ Άτε καλέ...είσαι δαμαί ακόμα;
 ΜΙΧΑΛΗΣ Καλάν καλάν, φεύκω.
 ΡΕΒΕΚΚΑ Μαντίστου καλά τζι ακούεις την βροσιήν.
 ΜΙΧΑΛΗΣ (Παίρνει μιαν κάπαν και μαντίζεται). Που είντα σό'ιν είσα-στιν παιδάτζια μου, για ν' αρωτήσω;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Που το σόιν του Αβραάμη.

(Ο Μιχάλης φεύγει. Δυναμώνει η βροχή, ενώ ακούονται και βροντές).

- PEBEKKA Βάλε τη δύναμη σου όπου την έσεις χρυσαφένη μου. Σφίξε το σιέριν του αντρός σου. Έτσι μπράβο, έτσι μπράβο. Ακόμα λλίον... ακόμα λλίον...ακόμα λλίον. Έτσι μπράβο, έτσι μπράβο, έτσι μπράβο. Σφίξε δυνατά το σιέριν του αντρός σου. Μεν τον λυπάσαι. Πκιο δυνατά, πκιο δυνατά, πκιο δυνατά. Έτσι μπράβο, έτσι μπράβο, έτσι μπράβο. (Η Μαρία βγάξει μια κραυγή. Ακολουθεί κλαμα μωρού και βελάσματα. Η Ρεβέκκα σφογγά το μέτωπο της). Να σας ζήσει. Εδυσκόλεψε μας, αλλά έτσι παλλικάριν έσει τζαιρόν να δω. Ποτάβρισ' μου γιόκκα μου τζειν' το παννίν να το τυλίξουμεν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έλα τζουρά, έλα.
- PEBEKKA Τύλιξε το σαν το κρατώ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο Θεός να σου το ανταποδώσει θκεια.
- PEBEKKA Έτσι κατάραν μου βάλλεις γιε μου; Να γεννήσω τωρά που γέρασα; (Γελούν).
- ΜΑΡΙΑ Δώστε μου το να το δω.
- PEBEKKA Να το δεις κόρη μου, να το δεις. Θωρείς το, θωρείς το; Τούτον τοπραματάτζιν θα σε ποτίζει πίκρες, πίκρες, αλλά τζιαι χαρές. Χαρές που δεν έσει άλλες να τους μοιάσουν.
- ΜΑΡΙΑ Εν όμορφον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όμορφον σαν τζι εσέναν.
- ΜΑΡΙΑ Εν εσέναν που μοιάζει.
- PEBEKKA Επήρεν τζιαι που τους δκιο, για να μεν παραπονιέστε.
- ΜΑΡΙΑ Αφήστε μου το δαμαί κοντά μου.
- PEBEKKA Όι αγάπη μου. Εσού τωρά πρέπει να δεις τον εαυτό σου.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι το μωρό μου;
- PEBEKKA Φερ' μου το τζιαι ξέρω γιω τον τόπον του. Πκιο βραστικά τζιαι βολικά που μεσ' στην πάχνην των αλόγων δεν έσει. (Ακούεται καμπάνα από μακριά). Άκου τζιαι την καμπάνα του χωρκού. Να σας ζήσει. Εν τυχερόν. Εγεννήθηκην την ίδιαν ώρα με τον πλάστη μας.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Εεεε Ρεβέκκααααα, εεε Ρεβέκκααααα.

- ΡΕΒΕΚΚΑ Άκου τζιαι τον Μιχαήλην. Ηύρεν τους γονιούς σας τζι έφε-
ρεν τους αραγές σου;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Πώς επέρασεν η ετοιμόγεννη μας;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Δόξα σοι ο Θεός. Επολευτερώθηκεν. Ηύρες τους γονιούς
τους;
- ΜΙΧΑΛΗΣ Άνοιξε τες πόρτες να ρέξουσιν να δουν τ' αγγόνιν τους.
Εν γιος ή κόρη;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Γιος.
- ΜΙΧΑΛΗΣ Να ζήσει. Είσιεν εύκολην γένναν;
- ΡΕΒΕΚΚΑ Για πρώτην φοράν εν εδυσκολεύτην τζιαι πολλά. Ο Θεός
εβοήθησεν. Ο Θεός εβοήθησεν.
- ΜΙΧΑΛΗΣ (Φωνάζει προς τα έξω). Περάστε μέσα. Κοπκιάστε. Να σας
ζήσει. Να το σιαίρεστε.